

БОРБА®

BORBA®
PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.
DECEMBER, 2015

Новогодишно и Коледно поздравление към българите по света,
членовете на БНФ, Инк., и читателите на сп. “Борба”

от

Президиума на Българския национален фронт, Инк. – Чикаго, САЩ

Скъпи братя и сестри,

В навечерието на Коледните и Новогодишните празници приемете нашите пожелания за **здраве и дълголетие**.

Живеем в тежки и превратни времена!

Нека намерим сили в себе си – кой с каквото може да помогне на българското племе да се събере под едно небе и едно знаме:

Небето и знамето на скъпото ни Отечество България.

Нека Бог простре десницата си над управляващите днес България – с мъдрост да ни водят към законност, мир и напредък през идващата 2016 година!

Нека най-накрая **истината, справедливостта и законността възтържествуват** над лъжата и партизанското лицемерие, на които са подложени многострадалните ни Родина и народ.

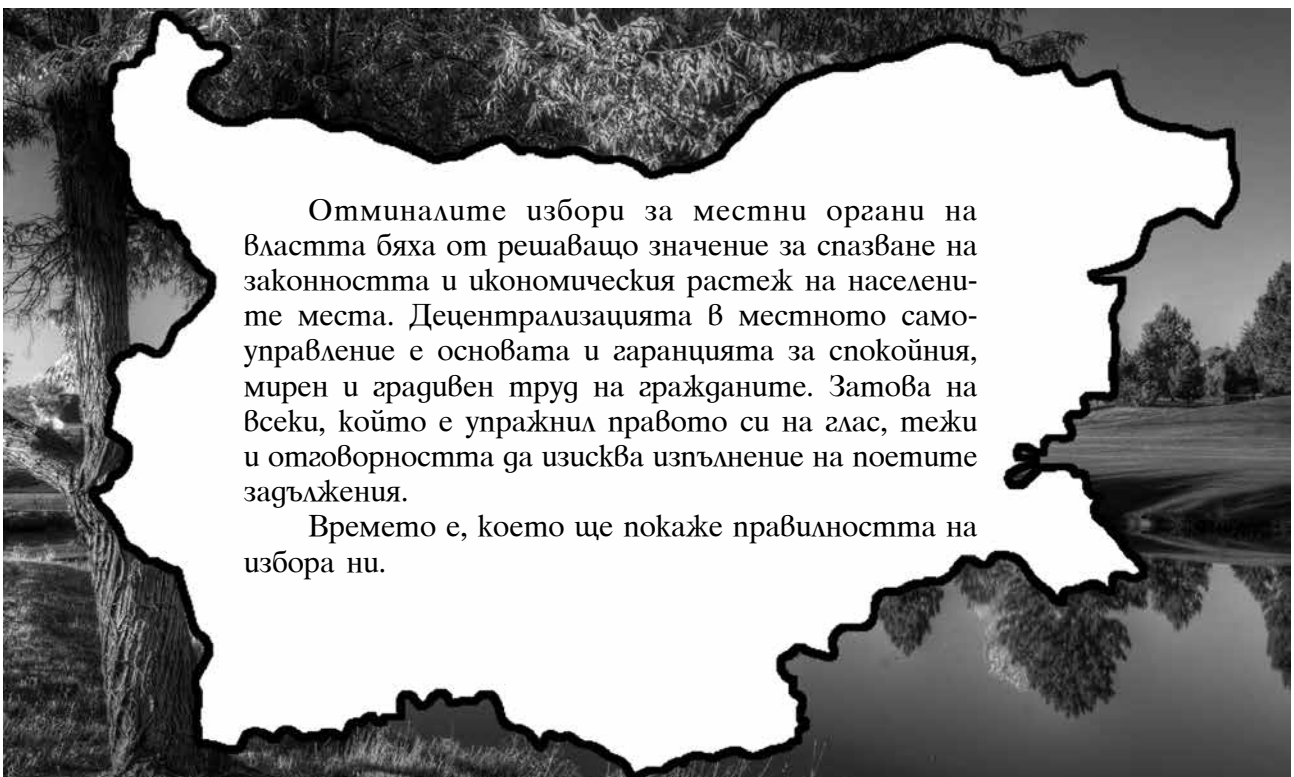
За тържеството на **свободата, независимостта, истината и справедливостта** Българският национален фронт, Инк., води борба и посвети повече от шестдесетгодишната си тежка неволя. Без тяхното тържество и върховенство Родината ни е обречена на загниване, а народът – на самоунищожение чрез духовна и материална нищета.

Ще допуснем ли това?!

Нека се въоръжим със сили и най-после да отстраним по конституционен път от управленчески функции остатъците от миналото, които гържаха и продължават да гържат народа ни с различни методи, но с единствената цел той да бъде **на колене!**

Бог с нами в справедливата ни борба!

ЦУС на БНФ, Инк.

Отминалите избори за местни органи на властта бяха от решаващо значение за спазване на законността и икономическия растеж на населените места. Децентрализацията в местното самоуправление е основата и гаранцията за спокойния, мирен и градивен труд на гражданите. Затова на всеки, който е упражнил правото си на глас, тежи и отговорността да изисква изпълнение на поетите задължения.

Времето е, което ще покаже правилността на избора ни.

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.
708 Florence, Park Ridge, ILL 60068, USA, Chicago

www.bnfront.com

+Д-ръ Иванъ Дочевъ – основателъ
+Д-ръ Георги Паприковъ – редакторъ

Редактура комитетъ

Година 64, брои 4

Книжка двеста двадесет и първа

Декември 2015

Рожденственско послание до благочестивия клир и народ на България и сънародниците ни извън Родина

Скъпи братя и сестри,

Много велики неща са омръзнали на човечеството, към много свои завоевания и постижения то вече изпитва досада – компютъра, интернет, атома за мирни цели. Каква радост и опиянение, каква гордост и упование изпълваха те душите им! И все пак, „всяко чудо за три дни!“

Радва се човекът на тези свои открития, радва им се искрено, тъй както детето се радва на своите играчки. И ето, че вече им се насити. Свикна с тях, като че те са съществували винаги. Сега мечтае за други играчки, докато и на тях им се нарадва и т.н.

Не се е нарадвал и никога няма да се нарадва, не се е наситил и никога няма да се насити човекът, само на онези славни събития от живота на Богочовека, които всяка година празнува и както всяка година за него те са все нови, все други, все извор на духовна радост и обновление. И неволно си спомняме думите на Спасителя, казани на самарянката: „Но от водата, която аз ще ви дам, никога няма да ожаднеете. Никога човечеството няма да ожаднее, да се насити от живата вода на християнството.“

Параклис „На всички български мъченици, жертва на комунистическия терор“; поемвти, 2014

Никога човечеството няма да се насити и на празника на Рождеството на Спасителя. Всяка година едно и също: на изток преди повече от 2000 години се появи едра светла звезда, която поведе трима мъдреци от изток към яслите на родилия се Богомладенец. Ангели небесни прославиха в хор това чудно събитие. Колко прости, колко познати гуми и все пак винаги нови, винаги свежи, винаги интересни за нас. Четем ние и привикваме или забравяме творенията на велики мъже, но тези безсмъртни гуми не ще забравим никога, към тях не ще привикнем, не ще ни омръзнат никога. Привикваме към творенията на Омир, на Данте, на Шекспир, на Виктор Юго, но с безизкуствените творения на Галилейските рибари не ще привикнем никога. ЗАЩО? Защото само те по най-естествен начин ни говорят за най-скъпите помисли и за най-съкровениите трепети на човека. Само те по най-безизкуствен начин му посочват извора на живота.

„Слава на Бога във висините, и на земята мир, между човеците добра воля!“

Какви чудни гуми, какъв безсмъртен химн на най-чистите копнежи на човешката душа, каква небесна музика, за която копнее земята!

„Слава на Бога във висините!“ Не на материята, не на хищния звяр, не на омразата слава, а на Бога – животодателя – слава във висините! „И на земята мир!“ Та кога ли тази земя не е мечтала за мир, но кога друг път го е видяла тя, освен чрез видението на Княза на мира – Христа?

„Между човеците добра воля!“ Та кога ли тия човеци не са мечтали за добра воля помежду си, за братство, за хармония, за щастие? И кога са ги постигали освен чрез общение с родилия се преди повече от 2000 години Богомладенец?

Сега ние никого не обичаме. За любов ние нямаме нито време, нито опит. На нас това чувство днес ни е почти непознато, ние се притесняваме – не изпитваме огорчение от това, че го нямаме. Ако се съди по книгите и разказите, ние трябва да обичаме човека или още повече човечеството. А ние не сме се научили даже да обичаме самите себе си. Ние сме подозрителни към гумите, които ни говорят често, и ни се струват изкуствени и лъжливи, гразният ни... Любовта у нас е заменена със злобата, която ние сме изучили прилежно и която усъвършенстваме постоянно.

Ние лъжем далечни и близки, лъжем жени и мъже, грабим чуждо имущество и всичко това правим без патос, без необходимост, без капка разкаяние. От любов към изкуството ще кажем. Но защо е всичко това? Защото човекът не иска да слуша песента на ангелите за раждането на Слънцето на правдата, а се вслушва в нашепванията на Велзевула. Не само истинска човешка любов липсва на днешния човек, липсва му и мир на душата, и мир въвн от него – пак защото гаранцията на мира се смята песента на бомбите, а не песента на ангелите.

Но въпреки всичко човекът чувства, че всичко това е напразно, болезнено, затова с такова умиление, с такава радост и просветление слуша всяка година гумите на ангелския химн: „Слава на Бога във висините и на земята мир, между човеците добра воля!“

Без живия Христос, суетен е нашият живот. Без знамето за Витлеем и неговия химн, безполезни са нашите усилия и борби за обнова и благоденствие на Родината ни.

ЧЕСТИТО РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО!

+Невроконский митрополитъ
Гервасий

гр. София, 2015 лето

Коледно и Новогодишно поздравление на Централния управителен съвет на Българския национален фронт, Инк., Чикаго, САЩ, към съотечествениците ни и читателите на сп. "Борба"

Скъпи приятели,

В навечерието на Коледните и Новогодишните празници приемете нашите пожелания за здраве и дълголетие.

Нека мъдростта простре ръка над управниците ни и им помогне с разум и добра воля да водят Отечеството ни към **мир и напредък** през идващата 2016 година.

Нека най-после в името на европейското ни бъдеще справедливостта възтържествува и **истината, правдата и законността** стават днес, а не в мечта за утрешния ден.

Отминалите местни избори показват, че **"все още българинът не е разбрал, че робството е многолико и че най-страшно е тогава, когато сам си го поискаш"** (както е казал Бонапарт).

Нека кажем, а не само кажем, а с изборната бюлетина покажем на 45-годишните ни отколедни тирану-управници и днешните остатъци от тях, че вратата на реставрацията, която те съзнателно оставиха отворена при напускането си, окончателно ще се затвори за тях в обозримо бъдеще.

Нека ни обединява борбата за победа над остатъците от злото!

Бог е с нас.

Весела Коледа и успешна 2016 година!

ЦУС на БНФ, Инк.

**Родът
български**

Древна история на България

*„Само онзи, който знае откъде идва, знае къде отива.“
(Китайска мъдрост)*

Българите са най-древният народ на земята, съществувал още отпреди Потопа.

Огромна космически кораб обикаля 8 години около земята, наблюдава я и търси място за кацане, предполага се, че този космически кораб-майка е от съзвездие Сириус, планетата Голямото куче. Оттогава се говори за българите като „пришълците“ или „конните народи“.

Това се случва преди 45 хиляди години.

Хрониките говорят: Българите са многоброен и цивилизован народ, повече от пясъка на морето. Те преживяват две земни катастрофи: първата е нарушаване на земното въртене, слънцето започва да изгрява от запад, на небосвода се появява луната и започва ледниковият период; втората е Потопът. Тези данни се изнасят преди 9 години на конгрес по българистика в Лондон. Българите са арийска раса, арийски народ, говорят арийски език, първите им поселения са Таримската котловина между планините Алтай и Памир до Тибет, планинската верига Тянь-Шан, на югоизток река Хуан-хъ, на изток Световния океан, на север – цялата днешна Монголия

с пустините Гоби, Шамо, Такламакан, които тогава били покрити с гори, ливади, пасища, обработени ниви, на запад – Българското море, сега Каспийско, та чак до река Дон и река Дунав.

Това е първата българска империя, наречена още уйгурска, обединявала 25 народа и в нея слънцето от едната страна залязвало и от другата изгрявало. Тогава Китай още не е съществувал.

След „уйгурската“ империя се създават още две империи, чиито граници достигат до Индия на юг и на югозапад до Арабския полуостров, на запад – Средиземно море. Навсякъде, където са били българите по картата на Европа, те са носили със себе си:

1. Високоразвита държавност и администрация.
2. Висока материална и духовна култура.
3. Дисциплинирана войска с боен ред, великолепно обучени и със съвършено въоръжение воители.
4. Точен календар, почиващ на математически и астрономически изчисления.
5. Писменост (азбука).

6. Развита медицина.
7. Развити за времето си високи технологии.
8. Масирано строителство.

Ясно е, че тези знания и постижения не са били по силите на едно номадско племе. Доказателства за съществуването на Великата уйгурска империя на българите са откритите пирамиди в Китай, намиращи се в провинция Шанси.

През Втората световна война американската стратегическа авиация нанася бомбени удари по японските войски, водещи боеве в националните китайски войски. Въпреки зенитния огън на японските изстребителни той разпорежда на разузнавателен самолет под командването на майор Джеймс Гаусман да заснеме обектите – на 100 пирамиди. Става дума за монументални строежи, в сравнение с които Хеопсовата пирамида в Египет и Пирамидата на Слънцето в Мексико изглеждат скромни.

След освобождението на Китай от японците, на власт идва Мао Дзе Дун. Той е научил за пирамидите и веднага обявява провинция Шанси за специален военен обект. Неговите наследници продължават да изолират района с пирамидите и чак през 1991 г. заявяват, че те са ги открили.

Специалистите доказват, че тук е люлката на световната цивилизация и оттук са заселени другите континенти. Тук са се появили и заселили първите хора на Земята – българите.

Досега нито дума, нито ред по телевизия, радио, вестници за българските империи, за конгреса по българистика в Лондон, за историческата конференция по българистика, състояла се преди години във Варна. Мълчат папкаджиите – руски възпитаници.

Древните българи създават 12 империи. За световната цивилизация, създадена в провинция Шанси, потвърдено от китайските учени археолози и от проф. Робърт Акерман – антрополог от Националния университет във Вашингтон, САЩ. Той обяснява произхода на древните българи, тяхната висока материална и духовна култура. Хартвиг Хауедорф и Петер Краса правят първите снимки на пирамидите и ги публикуват. Хуй Чунтин и д-р У Тоуай изследвали пирамиди и ги картографирали, там откриват и праисторически писмени знаци – азбука. На разкопки в Гоби бил открит град Кара Кота (черния град), там се изравя саркофаг с царско погребение от 12 000 г. пр. Хр. В пустинята Такламакан (Тарим) до мъртвите градове Ния и Лулан са открити над 120 мумии на арийци, различно запазени. Генетичният анализ доказва, че това са хора от европоидна раса, към която спадат скитите, траките и българите. Отлично запазените предмети на бита в пирамидите: дрехи, храна, оръжие, седла, юзди, стремена, обувки, ботуши, свастики – дават възможност да се направи изводът, че става въпрос за древните българи.

Открити са вълнени тъкани тип „родопско одеяло“, престилки със запазени цветове, шевици и орнаменти, имащи български аналози. Обувките и ботушите са точно копие на тези, произвеждани много по-късно във Волжка и Дунавска България.

До ден днешен съществуват древните градове, построени от българите: Бугур, Куча, Топсу, Кара Токай, Лопнур, Багране, Карган, Боянход, Аркант, Ксояр, Арган, Чара, Гума, Ния, Лулан, Кара Кота, Терим и много други. Географски имена на райони: Чдар, Бугар-тай, Алтън Шин, Кин Тенгри, Шахи Дуло, Ташкурган. Според проф. Петер Юхас градовете Бугур и Куча са основани от коляното на българите „кучи-булгар“. Там имаме планина с името Имеон (Балкан, Стара планина), реки – Донау, Марица и т.н.

Какво представлява армията на българите по това време: конна гвардия за охрана на императора; основна, бързо подвижна и ударна сила – конница, пехота, инженерни части (за дебаркиране през реки, укрепления, крепостни стени), спомагателни войски и бойци от резерва. Числеността на войската при войните с Китай достигала 1 500 000 души. Древният боен вик „Ура“ смразявал противника, облаци от свистящи стрели го приковавали на място. Бойният вик „Ура“ означава: бий, удрай, сечи.

Тайната на рефлексивния лък се състои в особената му форма, която изглежда като двойно S, колкото по-трудно се натяга, толкова по-лесно се опъва при стрелба. За американците не е проблем и те го произвеждат в техните лаборатории. Стрелбата започва от 450 м. При добър стрелец се изстрелват 12 стрели за минута. Спусъкът е с размери 130 или 150 см, с него лесно може да се борави от препускащ кон. На 300 м стрелата пробива петсантиметрова дъска и с лекота пронизва незащитен боец. На 250 м прониква във всички видове ризници. Американски учени от Калифорнийския музей, в който се изучават всички видове лъкове от древността, чрез дълги и точни опити стигат до заключението, че най-добрият лък е изработен от древните българи. С този лък е поставен рекорд по далекобойност – над 750 м. Стрелите били дълги 60-70 см, изработени от дърво със стабилизатори – пера от хищна птица. Употребявали са 36 вида стрели, върховете били от кована стомана, триръби, бронебойни, запалителни, свистящи, ловни и др. Особен интерес представляват свирещи стрели, които българите ползвали. Един залп от 100 000 конници със свирещи стрели въздействал като пикиращ Юнкер 87. Това изплашва противника, обърква бойния му ред, създава се страхова психоза. Свирещата стрела има между върха и стеблото съвсем малко костно топче с отвори, които при полет издават стряскащо свистене. С такива залпове от стрели (намазвали върховете им със змийска отрова) хан Аспарух хвърля в паника армията на

византийския император Константин IV Погонат и го разбива при делтата на Дунава. Древните български въвели нова тактика, при която победата не зависела от числеността на войската, а от нейната гъвкавост и маневреност. Нанасяли първия удар с бързина и стремителност, често прилагали хитрост и военна изненада. Никога не взимали пленници.

След Потопа се появява Хунорската империя, а след нея – китайската държава. Повечето китайски династии са от хунорски произход (династията Хан, Цин, Мин). Хунорската държава е федеративна – от български и хунски. Така излизат на историческата сцена и хуните, които населяват източните и северните райони на Хунорската империя. Българи и хуни са сродни народи, говорят един език, заедно воюват по бойните полета.

Хунорската държава за по-лесно управление била разделена на области. Държавният глава се наричал „кхан-ю“, т.е. велик, могъщ цар, поставен от Тангра. Тогава се появява и царският род Дуло. Правото у хунорите било просто, ясно и сурово. Повечето престъпления се смятали за извършени против държавата и се наказвали със смърт. За кражбата се счупвали ръцете до лактите, за лъжа, клеветата и предателството – много строго, смърт, да яздиш в мирно време боен кон – смърт. Българите и хуните вярвали в един бог, който се намирал на небето, наричали го Тангра (което ще рече живият Бог). Нравите на хунорите били чисти и строги, най-високата добродетел – човешката и войнишката вяроност и почтеност във всичко. Българите имали по една жена, а хуните били многоженци. Едва ли има смисъл да се изброяват всички български

походи в Китай, те са толкова много, че принудили Китай да започне изграждането на Великата китайска стена при император Ших-Хуанг през 1215 г., а завършена през 213 г. пр. Хр. Дълга над 10 000 ли, или 4000 км, висока 10 м, широка 6 м. Границата на Хунорската империя с Китай е 3500 км. Всичко това не спасява Китай, победен от Хунорската империя с император Мо-Тун. Китай плаща огромен данък, скрепен с мирен договор. Тогава китайците започват да наричат българската войска „ордос“, т.е. „Българска орда“. Най-важна точка от договора: „Да не се допускат хунори да се заселват в Китай“.

От 3 години настъпила страшна суша, пресъхнали извори, кладенци, потоци, изсъхнали посеви, ливади, пасища, климатът рязко се променил. Това принуждава българите, а след тях и хуните, да се изселват в западна посока. Започва Великото преселение. Българите, изтегляйки се през проходите на Памир и Тянь Шан, през лятото били застигнати от страшна снежна буря (проходите са на 4000 м височина), там от студа загиват 60 хиляди българи, като и до днес тези проходи се наричат „проходите на българите“. Български владетели от този период са поред: Ку-Мън, То Бан, Мо-Тун, Ки-Ок, Кун-Син, И Ти Ша, О Уй, О Су Ли („момчето цар“, на 9 години), Ху Ли Хо, Це Те Хо, Хо Дог Хо, О Иен Те, Хи Ли Куан Ку, Хо Хан Ша, Цит Ки, Це Тан. Всички са от царския род Дуло. В Средна Азия започва създаването на нови империи и държави от българи и хуни.

+ **Борислав Тукванов**

Архив „Борба“, май 2006 г.

**Ретроспекция
или какво**

Сянката на неокомунизма – проекция или реалност

С падането на Берлинската стена падна и желязната завеса в Европа между комунистическия изток и демократичния запад. Това създаде предпоставки и възможност да се обедини разделеният половин век континент.

Демокрацията и свободата заеха своето място в живота и на сателитните на Съветския съюз държави в Източна Европа след промените, които настъпиха там. Дали зарядът, който ерозира бастиона, наречен комунизъм, се нарича Горбачов или Елцин, е без особено значение, защото фактически неговото име е загубено сражение срещу свободата и демокрацията. Важното е, че тътенът на този политически заряд отекна в поробените от комунизма източноевропейски страни. В България този тътен намери своята външна проява на 10 ноември 1989 г., когато управляващата 45 години комунистическа партия беше принудена от фактори, намиращи се извън нея, да изостави формално политическата власт и я предаде на предварително подготвени още в средата на 80-те години за тази цел лица, прикрити зад маската на т.нар. дисиденти – иначе мислещи, но не и в ръцете на противници на комунистическия строй. Целта беше ясна. Да се даде възможност на освободилите се от клещите на комунизма противокомунистически сили да овладеят лостовите на властта и да потърсят отговорност от тези, които в продължение на половин век със сатанинска педантичност и настървение унищожаваша духовно и физически българския народ. Не може да се отрече, че тактиката на комунистите за слизване от политическата сцена бе грижливо подготвена

и успя. Успя не защото народът беше забравил за мъченическия живот по време на комунистическото робство. Не че сънищата му бяха лишени от кошмара на бандитизма на човекоподобните зверове, наричащи се комунисти, а защото от захласа си по придобитата свобода и демокрация той не оцени и не разбра двусмислието на словосъчетанието промяна, преустройство, мирна революция и други грижливо използвани лозунги, използвани за поддържане опиянението на разкрепостения народ.

Тогава още тези, които бяха запознати по-отблизо с комунистическите нрави, предупреждаваха: не се поддавайте лековерно на демократичните венчепеения за свобода на довчерашните си сатрапи! Политическият хазарт изисква това от тях, за да се съхранят. Те ще използват времето като фактор за отдалечаване от събитията, покривайки ги със забрава, и в даден момент, използвайки баланса на противоречията, отново ще покажат вълчия си характер, независимо че ще бъде покрит с лъчезарната усмивка на девица. Те ще ви запечат „Осанна!“, след което с ваше благоволение ще ви надянат отново хомота на диктатурата, независимо дали тя ще има икономически, или политически характер.

Това предупреждение не бе чуто. То бе отминато в движение, защото предварително подготвени хора бяха овладели властта и пееха приспивните песни: „45 години стигат!“ или „Властта е наша с малко, но завинаги“. Тези песни наистина приспаха будното съзнание на хората, за да направят малката, единствено правилна крачка, която за момента се изискваше – да отстранят подставените „комдемократи“ и да дадат възможност на мислещи за некомунистическото бъдеще на България сили, сменяйки системата, да изхвърлят извън борда на властта бившите управници – условия за мирното демократично стопанско и политическо развитие на Родината ни. От тази безотговорна овча кротост се възползваха номенклатурчиците – активисти под прикритието на демокрация, и компрометираха демократичните институции. Бентът бе отприщен, свободата бе ориентирана в коловоза на слободията. Пазарната икономика – тласната по пътя на хищническите нагони към неவிжданo по размери разграбване на националното богатство в областта на промишлеността и селското стопанство. Това доведе до ескалираща престъпност – лична и организирана, до бюрократизъм в управленските институции, до корупция във всички етажи на властта, неадекватно заплащане на труда, трусове в социалната и етническата сфера с общия резултат – бедност. След този политически и икономически хаос, сътворен под вещото ръководство на другарите, второто действие не закъсня. Комунистическите агитатори предприеха масирано настъпление сред хората, разочаровани от демокрацията.

Развързката дойде много по-рано от очакваното време. Политическите субекти изпреварващо показаха незнанието и неумението си да се справят с проблемите, съпътстващи общественото развитие в едно демократично общество. Те не разчетоха тактиката на комунистическите апаратчици да възбудят лидеромански амбиции на политическите лидери един срещу друг. Да настройват политическите сили една срещу друга, да внедряват хора, които вярно и всеотдайно са служили на различни институции в тяхното 45-годишно управление.

Използвайки инертността на народа, неговото недоволство, най-вече от икономическата стагнация в годините след 10 ноември 1989 г., довела до висока степен на безработица, инфлационни процеси, стимулирани от консумативните отношения на пазара, отрицателният вносно-износен баланс, хищническият нагон за забогатяване, организираната стопанска престъпност и симбиозата ѝ с властта – всичко това доведе до безпрецедентна бедност. Почувства се липсата на власт, която да постави нещата по местата им. Отново комунистическата рулетка бе пусната в действие. При проведените през юни 2005 г. парламентарни избори с вота си народът показва, че няма доверие в политическите партии и в техните водачи. Затова той не даде, не абсолютно, но и относително доверие на нито една от съществуващите политически сили.

По силата на броя на подадените гласове Българската социалистическа партия показва най-добри резултати и днес в коалиция с царската партия и тази на Ахмед Доган, легитимирана в разрез с конституцията – управлява България. Имайки богатия опит от упражняване на властта и стопанското ръководство от миналото, тя без колебание тръгна оттам, откъдето не съумяха да тръгнат партиите, извикани на живот след 10 ноември 1989 г. Това даде възможност сянката на комунизма отново да надвисне над Родината ни. Късата памет води до дълги страдания, но поука от това народът не взема.

София, януари 2006 г.

Г. П. Киров – Русе
Архив „Борба“

Закъсняла изповед

Съвестта заговорва

Уважаема редакция, след като обиколих няколко редакции, които ми отказаха по разбираеми причини, се обръщам към вас да публикувате моите къснели спомени. Виновен съм и лично съм взел участие в деяния, за които няма прошка и на онзи свят. Искам да ги разкажа, тъй като и последният свидетел и участник вече е починал – да не ме открият и отмъстят, защото съм разкрил тези грешни престъпления.

На 9 септември 1944 г. се събраха една малка група партизани, няколко политически затворници и повечето криминални престъпници от кол и въже и странични такива като мен, наречени „пролетарии“, и направихме новата „народна милиция“ в „Славянска беседа“, начело с Тодор Живков. Бяха много объркани времена. Не се знаеше кой какво прави и колкото по-жесток си към „враговете“, толкова повече се издигах като началник. Арестуваните бяха

кротки като агънца, не се съпротивляваха и много лесно ги убивахме. Един генерал, после му научих името – Цанков, лично Тодор Живков заповяда Жаки да го хвърли от прозореца. Тодор, нашият началник, бутна по рамото Жаки и той го хвърли.

Толкова много хора сме убили, а всеки от нас се стараеше, защото се страхуваше да не го обвинят, че е милостив, защото и той изгаря като враг. В началото не получавахме заплата, а само храна – натурална заплата. Но храната беше скъпа, с купони. Аз например получавах два пъти месечно по 10 кг захар, по 3 кг ориз, олио по 2 л, брашно няколко килограма и месо на три пъти по килограм. С тази храна продоволствах две семейства по няколко души. А хляб – един хляб дневно, като го вземахме още топъл сутрин. Освен това имахме два стола, където се хранехме два пъти дневно. Ако изчислим храната, реално ние имахме средна заплата. Но не получавахме заплати, които по-късно ни даваха със задна дата.

Имахме огромни доходи, тъй като по това време ние конфискувахме всички пари, бижута, злато, пръстени, часовници и ценни вещи от хората, които арестувахме и убивахме, а също от обиските в къщите и магазините, където залавяхме арестантите. Най-много се обогатявахме, когато ходехме по къщите и жените, децата и старците на арестуваните сами ни даваха, за да бъдем по-милостиви към арестуваните. Лично аз от това

време имах събрано няколко кила злато във вид на златни монети, отделно пръстени, гривни, брилянти и какво ли не, все много скъпоценности, а парите бяха огромни купища. Все ценни неща сме вземали и всеки вземаше за себе си, не сме ги предавали в склада, за да се заприходяват. Беше голям и грозен грабеж в първите месеци докъм 1945 година, когато напуснах много доходната работа като милиционер. Живеех в Подуяне и познавах Живков оттам като съсед. Родителите ми ме посъветваха да напусна, а златото закопа-

хмех в градината. Бях станал милионер за няколко месеца. През това време станах приятел и с всички по-нататъшни висши командири и началници в МВР и БКП. Започнах работа в частен хотел (то всички хотели бяха частни) – имах много пари и ходех на работа само заради момичета и млади жени. По-късно ми подариха диплома за средно образование и отидох да уча в Ленинград, където ми подариха диплома за висше образование и работих в държавни учреждения, без да работя – просто командвах. Бях млад и въвличен по течението, правех това, което другите около мен правеха. Такова беше времето. Аз нямах съвест и морал и макар да получих висше съветско образование, което плюс актива ми в МВР от 1944 г. и личното приятелство с най-жестоките служители в МВР в началото, като Коце-Испанчето, който лично убиваше хора в присъствието на жените и децата им, а това беше нещо кошмарно и за нас, милиционерите, беше неописуемо. В хотелите

често сънувах кошмари и мнозина се пропиха, станаха пияници като Коцето, той ми завидя и дойде на работа в хотела. Аз се местех на работа, където пожелаея и в чужбина, но навсякъде сънувах кошмари, спасих се, че не станах пияница, защото имах добри родители и се ожених рано, влезнах в някакви релси, та с болните си деца и родители някак осъзнах какво е това социализъм. Може да ме обвиняват, защото станах партиен член. Тогава, в 1944 г., който е партиец, можеше да оживее.

Направих и баща ми активен борец с фалшиви свидетели, без да е такъв, а покрай баща ми, обикновен срелочник на гара Подуяне, и моето семейство преживя. Познавах и Трайчо Костов, и Горуня, и двамата бяха жестоки хора и случайно ги хвана шайбата. Само един комунист от СССР беше добър към обикновените хора – Младен Стоянов. Иначе всички комунисти грабеха и унищожиха България. И аз бях такъв грабител и унищожител. Градско чедо съм, но съм покъртен от съдбата на българските селяни и селското стопанство, от унищожението на България като държава.

Не желая нищо друго освен съживяването на онази България, която ние, партийците комунисти, унищожихме и затова заслужаваме най-строгото наказание. И на какво основание сега някакъв млад комунист, роден от руския и роден в кървава Русия, продължава да съсипва България? Трябва да излезе закон за наказание на комунистите, включително и на мен, да ни съдят и осъдят. Мен ще трябва да ме осъдят за това, че арестувах невинни хора, затова, че бяха богати, затова, че бяха по-способни и умни и можеха да управляват добре, а ние, глупаците, взехме властта и служехме на СССР и Сталин. И защо убихме тези невинни хора? Защо ги ограбвахме? И ние станахме богати. Огледайте се, драги читатели, и вижте – кой сега е богат? Тези, които разрушиха и ограбиха България. Като им разказах на моите деца истината, всички избягаха на Запад. Жена ми е болна. Ние сме в края на пътя. Но защо не даваме път на младите и им пречим? Болно ми е. Трябва да има народен съд – истински народен съд, който да даде всекиму своето. Само че най-големите убийци и разрушители, като моя началник Тодор Живков, още е тачен и уважаван. А неговата внучка управлява от Народното събрание. Тя има пари, много пари. Всичко ограбено от българския беден народ. И за какъв социализъм

говорят и се борят тези убийци? Убиват целия български народ! И ако в 1944 г. ние убихме 50 или 55 хиляди души – то те, сегашните социалисти, убиват 8-милионен народ. Ето това е престъплението на престъпленията и вие, обикновените хора, трябва да спрете това престъпление.

Прошка не желая, защото не я заслужавам.

*Георги Иванов, София
(Заглавието е на редакцията)*

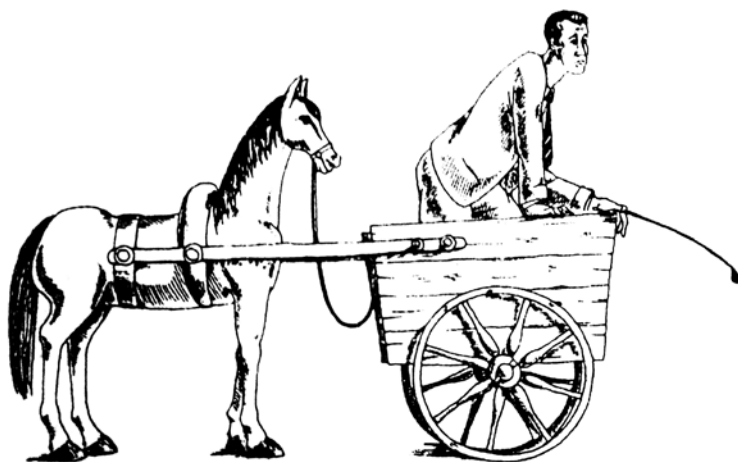
Бел. ред. Уважаеми господин Иванов, по наша преценка е редно да излезете от анонимност, защото не сте нито първият, нито ще бъдете последният, който повдига завесата на комунистическите безобразия по време на управлението им. С настоящото Вие показвате и съвест, и морал, и гражданско достойнство.

Архив „Борба“, ноември 2007 г.

Това не може и не трябва да се забравя, защото народ, който забравя и не взема поуки от миналото си, е обречен на загиване!

„Да сложим нещата по местата им“

Държавническа мъдрост

която са се появили. Не трябва да се приема, че политическите задачи за момента са преди всичко политически въпроси, че обсъждането на международното положение и мястото на България, нейното поведение и нейната съдба са само и единствено политически задачи.

България е сравнително малка държава. Това се знае и разбира от всички. Тя не може да има решаващо значение в международни конфликти, не може в това отношение да дава насоки. Но тя трябва да има своето място и да брани своите интереси, ако е вътрешно здрава, ако е разрешила и правилно насочила своята дейност с оглед на вътрешнополитическите задачи на момента. Така че няма нищо парадоксално в това да кажем, че най-важните политически задачи в момента са вътрешнополитическите, за да може да се сложат нещата по местата им.

Тези редове и мисли са били прозрени галеч през 2004 г. – през 1943 г., или 61 години назад, от тогавашния министър на вътрешните работи и народното здраве Петър Габровски, който, както е добре известно, беше осъден на смърт от т.нар. народен съд и екзекутиран. Днес на България повече от всякога ѝ липсват такива синове. А ето и какво е писал той по този въпрос:

Поверително!

До г.г. областните директори

Копие:

Околийските управители и градски и селски кметове на Царството

Управлението на страната – **Правителството** да бъде от лица, които са проникнати от духа на новото време, вярват в системата на управление, които ще служат само на дър-

жавата и нацията, без да отклоняват своето внимание и сили в укрепване на своето лично политическо влияние и грижи за своята политическа и икономическа кариера. **Народното събрание** да твори законодателна дейност на държавата и да контролира управлението – свободно, цивилизовано и без угодничество. Да очисти страната от общества и деятели, поддържани финансово и организирано от чужбина. Да предпази българските стопански

предприятия и да отстрани от ръководството – било политическо или обществено, културно или стопанско – ония, които в днешните тежки за страната времена са били и остават неверни на род и Родина. Чиновничеството да не бъде само техническо, но и идеен кадър на държавата, носител на нейните стремежи, близко до народа, разбиращо неговите нужди, болки, желания. Някои от тия идейни разбирания са идейната основа на новата власт, които определят и конкретната нейна дейност. Тази дейност е насочена преди всичко да укрепва все повече и повече българската държава, да я прави силна, организационно стегната, за да може да бъде истинска политическа, стопанска и културна организация на всички българи и да отговаря за задачите, които съвременният живот поставя. Да бъде здрава и мощна, за да може да отбие и да се справи с изключителните времена, в които светът и ние живеем. Това е съдържанието, духът и идеята, която се влага в управлението. Основата на едно управление е начинът, по който се гледа на държавата – отношението, което имат към нея отделните граждани. Затова една нова система на управление не може да се установи и даде резултата, докато разбирането за държавата, което го има да провежда, не се осъзнае, не проникне в народа, в масите, докато не се понесе от тях като техен идеал, докато това разбиране не стане една фанатична вяра. Тази вяра е, която изнася борбите и определя системата. Тя е, която ускорява или забавя

историческото развитие. Само създаването на такава вяра в масите е гаранция, че една нова система ще се наложи своевременно и безболезнено и ще даде резултати. Там, където тази вяра липсва, новите системи, колкото и напредничави и отговарящи на нуждите на времето да са, не могат да се приложат и да дадат резултат. То зависи най-напред от същността на системата, която ще се прилага, от бита и историческото развитие, и особеностите на народа. Той може да се създаде само от организации, създадени от този дух, и от дейци, които го носят в душата си. Те са гаранция за успеха. Да не търсим постигането на политически цели по пътя само на лични връзки, на лично приятелство, на лично отделно задоволяване, на хитростни дребни компромиси и отстъпления. Това води до временни постижения. Но това неминуемо разстройва държавата, руши реда и дисциплината, създава най-страшното за едно управление – политическата корупция...

Най-важната политическа задача на момента е не да рушим и отричаме постигнатото, не да говорим за „клетвена вяроност“ и „жертвена готовност“, не да се приспиваме с думите „социална справедливост“, които думи са толкова общи, че не дават съдържание на този идеал. Не трябва само да обичаме България, но трябва да й служим!“

София, 1943 г.

Министър: П. Габровски

Както отбелязвам и по-горе, това, което е писал министър Габровски, едва ли се знае днес, за да се приложи. Колко актуално звучи всичко това, макар и след цели 61 години. Кой знае още колко и колко подобни мисли са били отпечатани, но за съжаление и днес, поне за мен, по неизвестни причини някои отговорни служители спират тяхното издирване и публикуване. Дано този път съответният орган проумее, че от изнасянето на подобни материали ще спечели цяла България. Ще се тушират различните, меко казано, некоректни подмятания и изявления било на журналисти, преса, радио, телевизия, от лявата и дясната страна на парламента, за това колко лошо е днешното управление на министър-председателя Симеон Сакскобургготски. Но, разбира се, това остава за тяхна сметка. Опитът им да ловят риба в мътна вода вече е изчерпан, което те за съжаление нито са разбрали, нито ще разберат.

*Николай Начев, адвокат, София
Архив „Борба“*

Актуално

Размишления по повод изборите

Никой не оспорва мисълта на гревния философ, че човекът е социално животно и живее в съжителство със себеподобните си.

За първа форма на общо съжителство се смята оргата. Тя се води от водачи и няма постоянна територия – движи се.

При уседнал живот формата на съжителство е родовата община. Връзката между хората е главно кръвна.

Следващата форма на общежитие е градът-държава. Тя също се появява в дълбока древност. Засилването на някой град-държава привлича или присъединява към себе си съседни градове-держави и така възникват държавите и кралската власт.

Държавата има народ, територия с определени граници и организация, т.е. власт над тази територия и нейния народ. Но специфични географски, стопански, етнографски и битови особености създават по-малка управленска структура, наречена община. Тя също има население, граници и управление. Предназначението ѝ е да решава в рамките на държавните закони предимно стопански и битови проблеми на населението в своите граници и правомощия. При демократично държавно устройство общините се ползват с право на самоуправление и децентрализация. Такива са принципите на демократията! Но там, където има сепаратистки малцинства, неконтролираната и прекалена децентрализация заплашва държавността със създаване на антинационални анклави, автономии и подридни сили, застрашаващи целостта на държавата. Това

открито се проявява в някои региони на България, въпреки че по конституция тя е еднонационална държава. И за да остане такава, на това трябва да се противопостави решително.

Всяка община си има своите проблеми – някои специфични, други – общи с другите общини: безработица, престъпност, цигански катунци и проблемите, създавани от тях, недостиг на специалисти, здравеопазване, транспорт, благоустрояване, здравно обслужване, търговско и административно обслужване, осветление, културен живот, борба с уродливите явления – като корупция, безстопанственост и безброй други. Бюджетен проблем са изчезващите селища, които в миналото са възникнали на базата на животновъдството и заетостта в горите, а сега тези отрасли, както и тютюнопроизводството, замират, но оставащото в селищата малобройно население също се нуждае от пътища и други условия за човешки живот по съвременните стандарти. Те са тежест на държавата и преди всичко на общините.

Поради високите съвременни стандарти на живот общините са претоварени с решаване на проблеми. Тяхната политика е много важна за населението, тъй като те са най-близо до него – до неговите проблеми и болки. Това налага общинските управи да бъдат комплектувани от хора вещи, с устойчива лична почтеност и отзивчиви и надарени с инициативи. В парламентарната държава изборите, въпреки всички порочни практики при провеждането им, позволяват да се издигнат нужните хора на нужните места. Времето върви, носи удобства,

но създава изисквания и проблеми. Бавно, но сигурно всяко поколение се устремява към нови хоризонти и нови претенции за начина на живот. Селата се обезлюдяват, защото стотици стари професии вече са изчезнали, градовете набъбват, а според науката социометрия струпването на многобройно население на едно място създава не само нови квартали в градовете, но и нарастване нуждите от всякакъв вид удобства, чието постигане е свързано с многостранни задължения на управляващите органи. Те обаче са строго зависими от бюджетите. Инициативност и бюджет са тайните, които определят физиономията на едно селище. И макар състоянието на един град да се определя по вида на крайните му квартали, центърът му, където протича пълнокръвният живот на населението, трябва да бъде моделиран като салон на града. Не бива да се слушат демагозите, които подстрекават живеещите на малките и странични улички и крайните квартали в недостатъчни грижи за тях. Съвременната градоустройствена наука и общинска политика изискват в кварталите да се намира всичко за всекидневните нужди на гражданина, за да не се струпва населението в центъра на града и си пречи с претоварването му.

Възходящите градове и издъхващите селца са административни единици, които не се движат с еднакъв темп и еднаква перспектива. В предстоящите общински избори партиите не се скъпят да обещават, че ще „върнат младите от чужбина“, без да са ги питали, че ще проведат мероприятия, за които е необходим бюджет от милиони, че ще намалят данъците, с което ще намалят

още повече възможностите на общините и т.н. Още Бисмарк е казал, че най-много се лъже след лов, в съда и по време на избори. Тук партиите са в стихията си. Повечето от тях са нискоствъблени, без управленски потенциал, нито сянката на общественото им влияние е достатъчно гълга. Тяхното участие в изборите е мотивирано от партийните субсидии за изборни гласове, макар това да не засяга общинските избори. Откак се легализира това паразитно и вредно за народа явление, политиката, вместо мисия на общественици по амплота да се превърне в източник на неконтролирани доходи, партиите вкарват в политиката хора, от които обществото с години не може да се освободи. Тяхната линия на дейност е да се отрича всичко, направено от другите. Например през 1922 г., когато Стамболийски въвежда трудовата повинност и започва да строи шосета, комунистите са агитирали: ха, сега ще строим шосета, чорбаджиите да се разхождат с колите си по тях!

Важно е също кметът и общинският съвет да се сработват, а не да се правят обструкции с повод и без повод. Полезното за съответната община е тези съветници, които стоят вяло, да вървят по левия диагонал и на определено място ще се срещнат с онези, които вървят по десния диагонал, да вземат полезните за гражданите решения и после всеки по своя диагонал да си отиде на мястото.

Макар Густав Льо Бон да приписва на колективните дела характер на пъпка, този е пътят за резултатна общинска политика.

Иван Григоров, Бургас

Допитване (референдум)

На 25 октомври 2015 год. заедно с гласуването за местни избори се проведе и допитване (референдум) до българските граждани по въпроса: „Подкрепяте ли да може да се гласува и дистанционно по електронен път при провеждане на изборите и референдумите?“ Въпросът е иницииран от Президента на Република България г-н Росен Плевнелиев.

Допитването се осъществи като гласоподавателите, гласувайки на местните избори с различна от тези за местните избори бюлетина, поставяха знак върху думите „ДА“ и „НЕ“, вписани в бюлетината предварително, за да изразят подкрепата или отрицанието си на поставения въпрос.

Пример:

1. „ДА“	„НЕ“
---------	------

бюлетина, на която са посочени възможностите за гласуване

2. „ДА“	„НЕ“
--------------------	------

бюлетина, на която е отразено предпоставяне

Така отбелязаната бюлетина, вече е редовна и се поставя в плик. Тя се пуска в отделна избирателна урна. Останалите бюлетини за местния избор се пускат в друга избирателна урна. Навлизаме в подробности, защото от данните оповестени от ЦИК се вижда, че недействителните гласове са впечатляващо огромно количество от 122 339 гласа, което представлява 4,72% от подадените гласове.

Във връзка с това допитване г-н Президента каза пред Парламента: „Ниското доверие на гражданите и усещането за липса на справедливост, и незадоволителния растеж на икономиката и доходите, и недостатъчния размер на инвестициите, и от друга страна корупцията и сивата икономика, и ниската избирателна активност, са логичен резултат от неефективна система на правораздаване и неустойчив изборен процес. Именно за това силно подкрепям и провеждането на дълбока и всеобхватна съдебна реформа и национален референдум по изборни права на гражданите.“

След одобрението на предложението му от Народното събрание, то беше поставено за допитване до гражданите на 25 октомври 2015 год.

Тук е мястото да отбележим, че това е петият референдум в историята на България след тези за „Съдене виновниците за националната катастрофа“ – на 19 ноември 1922 год.; „лъжереферендума“ за премахване на монархията – на 8 септември 1946 год.; референдума за приемане от Народното събрание Конституцията на Република България на 16 май 1971 год.; референдума на 27 януари 2013 год. по въпроса „ Да се развива ли ядрената енергетика в Република България, чрез изграждане на ядрена електроцентраля“ и вторият Национален референдум, който се провежда след демократичните промени през 1989 год.

На таблици 1 и 2 са отразени резултатите от гласуването на проведеното допитване за „Дистанционното електронно гласуване на гражданите в България и българите извън страната.

Резултати от гласуването за референдума в страната

Таблица 1.

№ по ред	НАИМЕНОВАНИЯ	Брой на подарените гласове	%
1.	Общо население на България според Преброяването 2013 год.	7 245 677	
2.	Броят на гражданите с избирателни права	6 885 893	95,03%
3.	Действителни гласове от вота на допитването	2 587 593	37,76%
4.	Гласували с „ДА“	1 883 411	72,79%
5.	Гласували с „НЕ“	704 182	27,21%
6.	Невалидни бюлетини	122 339	4,72%

Национално допитване извън България – в някои страни

Таблица 2.

№ по ред	НАИМЕНОВАНИЕ	Брой на страни-те	Открити секции	Брой на гласувалите
1.	В колко страни са открити секции – общо	45	309	26 939
2.	Англия		44	4 875
3.	САЩ		40	3 592
4.	Испания		40	3 998
5.	Германия		22	3 834
6.	Гърция		18	1 159
7.	Франция		12	1 019
8.	Канада		7	986
9.	Италия		9	340
10.	Турция		7	222

Забележка: От гласувалите в чужбина са подкрепили референдума с „ДА“ – 92%, с „НЕ“ – 8 %

БОРБА

Местни (общински) избори – 25.10.2015

Административно, на териториален принцип, България е разделена на: 28 – района (области) носещи имената на водещите в тях градове. *(Виж приложение 1)* В тези области са разположени:

265 общини *(Виж приложение 2)*;
3224 кметства.

На всички тези административни единици на 25.10.2015 година бяха избрани кметове.

В предизборната надпревара за кметове на областите, общините, кметствата и общинските съветници в цялата страна участваха общо 42,702 кандидати-кметове, които са разпредели както следва:

– За районите (областите) се съ-

межаваха 636 кандидати-кметове за 28 кметски места.

– За общините се състезаваха 1606 кандидати-кметове за 265 кметски места.

– За кметствата се състезаваха 35 771 кандидати за 10 072 кметски места.

– За общински листи (общински съветници) се състезаваха също не малък брой кандидати.

По данни на ЦУС (Централна избирателна комисия) в изборите за кметове и общински съветници са участвали 71 партии и три коалиции. *(Виж приложение 3)*

За областите са избрани 28 кмета. *(Виж приложение 4)*

Приложение 1

Приложение 2
Разпределение на общините по области

Област	Брой общини	Имена на общините
Област Благоевград	14	Банско, Белица, Благоевград, Гоце Делчев, Гърмен, Кресна, Петрич, Разлог, Сангански, Сатовча, Симитли, Струмяни, Хагжидимово, Якоруда
Област Бургас	13	Айтос, Бургас, Камено, Карнобат, Малко Търново, Несебър, Поморие, Приморско, Руен, Созопол, Средец, Сунгурларе, Царево
Област Варна	12	Аврен, Аксаково, Белослав, Бяла, Варна, Ветрино, Вълчи дол, Долни чифлик, Девня, Дългопол, Провадия, Суворово
Област Велико Търново	10	Велико Търново, Горна Оряховица, Елена, Златарица, Лясковец, Павликени, Полски Тръмбеш, Свищов, Стражица, Сухиндол
Област Видин	11	Белозградчик, Бойница, Брегово, Видин, Грамага, Димово, Кула, Макреш, Ново село, Ружинци, Чупрене
Област Враца	10	Борован, Бяла Слатина, Враца, Козлогуй, Кривогол, Мездра, Мизия, Оряхово, Роман, Хайредин
Област Габрово	4	Габрово, Дряново, Севлиево, Трявна
Област Добрич	8	Балчик, Генерал Тошево, Добрич, Добрич-селска, Каварна, Крушари, Тервел, Шабла
Област Кърджали	7	Ардино, Джебел, Кирково, Крумовград, Кърджали, Момчилград, Черноочене
Област Кюстендил	9	Бобов дол, Бобошево, Кочериново, Кюстендил, Невестино, Рила, Сапарева баня, Дупница, Трекляно
Област Ловеч	8	Априлци, Летница, Ловеч, Луковит, Тетевен, Троян, Узгърчин, Ябланица
Област Монтана	11	Берковица, Бойчиновци, Брусарци, Вълчедръм, Вършец, Георги Дамяново, Лом, Медковец, Монтана, Чипровци, Якимово
Област Пазарджик	12	Батак, Белово, Брацигово, Велинград, Лесичово, Пазарджик, Панагюрище, Пещера, Ракитово, Септември, Стрелча, Сърница
Област Перник	6	Брезник, Земен, Ковачевци, Перник, Радомир, Трън
Област Плевен	11	Белене, Гулянци, Долна Митрополия, Долни Дъбник, Искър, Кнежа, Левски, Никопол, Плевен, Пордум, Червен бряг

Област	Брой общини	Имена на общините
Област Пловдив	18	Асеновград, Брезово, Калояново, Карлово, Кричим, Куклен, Лъки, Марица (Северна Пловдивска), Перущица, Пловдив (град), Първомай, Раковски, Родопи (Южна Пловдивска), Сагово, Сопот, Стамболийски, Съединение, Хисаря
Област Разград	7	Завет, Исперих, Кубрат, Лозница, Разград, Самуил, Цар Калоян
Област Русе	8	Борово, Бяла, Ветово, Две могили, Иваново, Русе, Слово поле, Ценово
Област Силистра	7	Алфатар, Главиница, Дулово, Кайнарджа, Силистра, Ситово, Тутракан
Област Сливен	4	Котел, Нова Загора, Сливен, Твърдица
Област Смолян	10	Баните, Борино, Девин, Доспат, Златоград, Маган, Неделино, Рудозем, Смолян, Чепеларе
Софийска област	22	Антон, Божурище, Ботевград, Годеч, Горна Малина, Долна баня, Драгоман, Елин Пелин, Етрополе, Златица, Ихтиман, Копривицица, Костенец, Костинброд, Мирково, Пиргон, Правец, Самоков, Своге, Сливница, Чавдар, Челопеч
Област София	1	София-град
Област Стара Загора	11	Братя Даскалови, Гурково, Гълъбово, Казанлък, Мъглиж, Николаево, Опан, Павел баня, Раднево, Стара Загора, Чирпан
Област Търговище	5	Антоново, Омуртаг, Опака, Попово, Търговище
Област Хасково	11	Димитровград, Ивайловград, Любимец, Магжарово, Минерални бани, Свиленград, Симеоновград, Стамболово, Тополовград, Харманли, Хасково
Област Шумен	10	Велики Преслав, Венец, Върбица, Каолиново, Каспичан, Никола Козлево, Нови пазар, Смядово, Хитрино, Шумен
Област Ямбол	5	Болярово, Елхово, Страджа, Тунджа (Ямболска), Ямбол (град)
България	265	

Партии и коалиции, регистрирани за Местни избори 2015

Партии

1. ПП „ГЕРБ“
2. ПП „СЪЮЗ ЗА ПЛОВДИВ“
3. ПП „БЪЛГАРСКИ ДЕМОКРАТИЧЕСКИ ФОРУМ“
4. ПП „БЪЛГАРСКА СОЦИАЛДЕМОКРАЦИЯ“
5. ПП „ДВИЖЕНИЕ НАШИЯТ ГРАД“
6. ПП „МОРЕ“
7. ПП „ЕВРОПЕЙСКА СИГУРНОСТ И ИНТЕГРАЦИЯ“ / ЕСИ /
8. ПП „СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ БЪЛГАРСКИ ПЪТ“
9. ПП „ДВИЖЕНИЕ ИНИЦИАТИВА ЗА БОТЕВГРАДСКА ОБЩИНА“
10. ПП „ЕДИННА НАРОДНА ПАРТИЯ“
11. ПП „ЗЕМЕДЕЛСКИ СЪЮЗ „АЛЕКСАНДЪР СТАМБОЛИЙСКИ“
12. ПП „КАУЗА БЪЛГАРИЯ“
13. ПП „НОВИТЕ ЛИДЕРИ“
14. ПП „СОЦИАЛДЕМОКРАТИЧЕСКА ПАРТИЯ“
15. ПП „БЪЛГАРСКА НОВА ДЕМОКРАЦИЯ“
16. ПП „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРИЯ“
17. ПП „ПАРТИЯ БЪЛГАРСКИ СОЦИАЛДЕМОКРАТИ“
18. ПП „АБВ (АЛТЕРНАТИВА ЗА БЪЛГАРСКО ВЪЗРАЖДАНЕ)“
19. ПП „БЪЛГАРИЯ БЕЗ ЦЕНЗУРА“
20. ПП „ПОЛИТИЧЕСКИ КЛУБ „ЕКОГЛАСНОСТ“
21. ПП ПОЛИТИЧЕСКО ДВИЖЕНИЕ „СОЦИАЛДЕМОКРАТИ“
22. ПП „ПОЛИТИЧЕСКО ДВИЖЕНИЕ ЕВРОРОМА“
23. ПП Национално Движение За Права и Свободи
24. ПП „ПАРТИЯ НА ЗЕЛЕНИТЕ“
25. ПП „ПОЛИТИЧЕСКИ КЛУБ „ТРАКИЯ“
26. ПП „ПОЛИТИЧЕСКА ПАРТИЯ „РОДИНА“
27. ПП „НАЦИОНАЛЕН ФРОНТ ЗА СПАСЕНИЕ НА БЪЛГАРИЯ“
28. ПП „ДВИЖЕНИЕ ДЕМОКРАТИЧНО ДЕЙСТВИЕ – ДЗ“
29. ПП „ПАРТИЯ НА БЪЛГАРСКИТЕ ЖЕНИ“
30. ПП „ДВИЖЕНИЕ ЗА ПРАВА И СВОБОДИ“
31. ПП „КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ НА БЪЛГАРИЯ“
32. ПП „БЪЛГАРСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ“
33. ПП „СЪЮЗ НА ПАТРИОТИЧНИТЕ СИЛИ „ЗАЩИТА“
34. ПП „НОВА АЛТЕРНАТИВА“
35. ПП „БЪЛГАРСКИ ДЕМОКРАТИЧЕН ЦЕНТЪР“ – БДЦ
36. ПП „ДВИЖЕНИЕ 21“
37. ПП „ПОЛИТИЧЕСКА ПАРТИЯ СОЛИДАРНОСТ“
38. ПП „ОБЕДИНЕН БЛОК НА ТРУДА БЪЛГАРСКИ ЛЕЙБЪРИСТИ“
39. ПП „ДВИЖЕНИЕ ЗА СОЦИАЛЕН ХУМАНИЗЪМ“
40. ПП „ОБЕДИНЕНИ ЗЕМЕДЕЛЦИ“
41. ПП РАДИКАЛДЕМОКРАТИЧЕСКА ПАРТИЯ В БЪЛГАРИЯ
42. ПП БЪЛГАРСКА СОЦИАЛДЕМОКРАТИЧЕСКА ПАРТИЯ
43. ПП „ВМРО – БЪЛГАРСКО НАЦИОНАЛНО ДВИЖЕНИЕ“
44. ПП „БЪЛГАРСКАТА ЛЕВИЦА“ – ЗАЛИЧАВАНЕ с решение на ЦИК от 12.09.2015
45. ПП „ДВИЖЕНИЕ НАПРЕД БЪЛГАРИЯ“
46. ПП „РЕД, ЗАКОННОСТ И СПРАВЕДЛИВОСТ“

47. ПП „ВЪЗРАЖДАНЕ“
48. ПП „Национално Движение за стабилност и възход“ (НДСВ)
49. ПП „БЪЛГАРСКА ДЕМОКРАТИЧНА ОБЩНОСТ“
50. ПП „БУРГАС“
51. ПП „НОВА ЗОРА“
52. ПП „ДВИЖЕНИЕ ЗА РАДИКАЛНА ПРОМЯНА БЪЛГАРСКАТА ПРОЛЕТ“
53. ПП „ОБЕДИНЕНА СОЦИАЛДЕМОКРАЦИЯ“
54. ПП „БЪЛГАРСКА ПАРТИЯ ЛИБЕРАЛИ“
55. ПП „АТАКА“
56. ПП НАЦИОНАЛНА ПОЛИТИЧЕСКА ПАРТИЯ „БЪЛГАРЕ“
57. ПП ПОЛИТИЧЕСКА ПАРТИЯ „ОТЕЧЕСТВО“
58. ПП „НИКОЛА ПЕТКОВ“
59. ПП „ОБЕДИНЕНИЕ НА БЪЛГАРСКИТЕ НАЦИОНАЛИСТИ „ЦЕЛОКУПНА БЪЛГАРИЯ“
60. ПП „ДЕОС“
61. ПП НОВОТО ВРЕМЕ
62. ПП „СИНЬО ЕДИНСТВО“
63. ПП „ГЛАС НАРОДЕН“
64. ПП „ВОТ Консерватори“ – ЗАЛИЧАВАНЕ с решение на ЦИК от 10.09.2015
65. ПП БЪЛГАРСКА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ – Отказ по молбата постъпила в деловодство на 7.09.2015; ОТКАЗ с решение на ЦИК от 9.09.2015
66. ПП „СРЕДНА ЕВРОПЕЙСКА КЛАСА“
67. ПП „ЩИТ“
68. ПП „ОБЕДИНЕНИЕ ДОСТОЙНА БЪЛГАРИЯ“ – ЗАЛИЧАВАНЕ с решение на ЦИК от 10.09.2015
69. ПП „ДВИЖЕНИЕ ЗА РАВНОПРАВЕН ОБЩЕСТВЕН МОДЕЛ“
70. ПП „НАЦИОНАЛНА РЕПУБЛИКАНСКА ПАРТИЯ“
71. ПП „НОВА БЪЛГАРИЯ“
72. ПП „ЗЕЛЕНА ПАРТИЯ“
73. ПП „НОВА СИЛА“
74. ПП „ХРИСТИЯН-СОЦИАЛЕН СЪЮЗ – ХСС“ – ОТКАЗ с решение на ЦИК от 9.09.2015
75. ПП „Зелените“
76. ПП ДВИЖЕНИЕ ЗА БЛАГОДЕНСТВИЕ И ВЪЗХОД – ЗАЛИЧАВАНЕ с решение на ЦИК от 10.09.2015
77. ПП „ДВИЖЕНИЕ ЗА ЕВРОПЕЙСКА ИНТЕГРАЦИЯ“
78. ПП „ДРУГАТА БЪЛГАРИЯ“ – ЗАЛИЧАВАНЕ с решение на ЦИК от 10.09.2015
79. ПП „Балканска Демократична Лига“ – ЗАЛИЧАВАНЕ с решение на ЦИК от 11.09.2015
80. ПП „ХРИСТИЯНРЕФОРМИСТКА ПАРТИЯ“ – ОТКАЗ с решение на ЦИК от 9.09.2015
81. ПП „ХРИСТИЯНДЕМОКРАТИЧЕСКА ПАРТИЯ НА БЪЛГАРИЯ“ – ЗАЛИЧАВАНЕ с решение на ЦИК от 11.09.2015

Коалиции

КП „НАРОДЕН СЪЮЗ“: ГД „Бъдеще и развитие за България“, ПП „Земеделски народен съюз“, ПП „Съюз на свободните демократи“, ПП „БДС-Радикали“, ПП „Движение Гергьовден“, ПП „БАСТА“, ПП „Българска земеделска партия“ и ПП „ГОРД“

КП „БЪЛГАРСКА РАДИКАЛНА ЛЕВИЦА“: ПП „Българската левица“; ПП „Българска работническа партия(комунисти)“; ПП „Българска работническо-селска партия“

КП „РЕФОРМАТОРСКИ БЛОК“: ПП „Български земеделски народен съюз“; ПП „Движение България на гражданите“; ПП „Демократи за силна България“; ПП „Народна партия свобода и достойнство“; ПП „Съюз на демократичните сили“

За областите са избрани 28 кмета:

№ по ред	ИМЕ И ФАМИЛИЯ	ОБЛАСТ	%	Партийна принадлежност
1,	Атанас Камберов	Благоевград	58,03	ГЕРБ
2,	Димитър Николов	Бургас	84,00	ГЕРБ
3.	Иван Портних	Варна	62,67	ГЕРБ
4.	Даниел Панов	Велико Търново	66,37	ГЕРБ
5.	Огнян Ценков	Видин	55,06	ГЕРБ
6.	Калин Каменов	Враца	52,96	ГЕРБ
7.	Таня Христова	Габрово	68,38	ГЕРБ
8.	Йордан Йорданов	Добрич	50,61	Реформ.блок
9.	Хасан Азис	Кърджали	95,41	ДПС
10.	Петър Паунов	Кюстендил	59,43	Коалиц. за К-л
11.	Корнелия Маринова	Ловеч	51,74	ГЕРБ
12.	Златко Живков	Монтана	54,56	Заедно за М-на
13.	Тодор Попов	Пазарджик	58,98	Независим
14.	Вера Церовска	Перник	62,31	ГЕРБ
15.	Георги Спартански	Плевен	52,99	РБ – ВМРО
16.	Иван Томев	Пловдив	50,73	ГЕРБ
17.	Юлиян Найденов	Силистра	58,59	ГЕРБ
18..	Пламен Стоцлов	Русе	52,94	ГЕРБ
19.	Валентин Василев	Разград	57,82	ГЕРБ
20.	Стефан Радев	Сливен	53,90	ГЕРБ
21.	Николай Мелемов	Смолян	54,43	ГЕРБ
22.	Георги Димов	Област -София	51,77	ГЕРБ
23.	Йорданка Фандъкова	гр. София	60,17	ГЕРБ
24	Живко Тодоров	Стара Загора	79,04	ГЕРБ
25.	Дарин Димитров	Търговище	69,18	ГЕРБ
26.	Добри Беливанов	Хасково	49,50	ГЕРБ
27.	Любомир Христов	Шумен	63,06	ГЕРБ
28.	Георги Славов	Ямбол	54,84	ГЕРБ

Обективно за
местните избориД-р Богомил Лазаров,
член-наблюдател на БАНИ

Поредни тежки провали на местен вот

Безспорно това са изборите, които трябва да забравим. Вотът бе тържество на финансовия и властовия ресурс. И този път нямахме късмет. Ние, избирателите, бяхме заложници на политици, които успяха отново да запазят статуквото. А на мен ми се иска да започна отзад напред да отразявам хауса, безумията и срамните скандали по време на изборния процес.

Всички видяхме какво се случи в последната нощ на първия тур. Цяла България се убеди как лицето, което прави невъзможно за всеки нормален българин, а именно да бъде русофил и уж българофил по съвместителство, нахлу в НАТФИЗ и какво направи там. Последваха много коментари от професори, студенти, общественици, артисти, политици и хилядите българи и българки. Коментарите бяха последвани от протести “против” и “за” беловласия господин. За съжаление, на първото стълкновение между граждани и полиция присъства и вътрешният ни министър. Определено смятам, че мястото на г-жа Бъчварова не беше сред тълпата. Тя просто забрави да се грижи за собствената си сигурност. Това е необходимо за всяко длъжностно лице, заемащо такъв висок пост в държавата. Другото, което трябва да направи тя съвместно с г-н Цацаров, е да затегнат здраво коланите на министерство и прокуратура, които ръководят. То се налага от много причини, но най-вече от недвусмислената закана за кръв, бунтове и напрежение, които ни обещават от “Атака”. Това се потвърждава и от г-жа Канка Георгиева, която в телевизионно предаване отбеляза силната тенденция за дестабилизация на държавата ни. Също така не трябва да игнорираме и становището на заместник-главния прокурор, който в студиото на г-н Димитър Цонев сериозно намекна, че има сценарий за поведението на Волен Сигеров.

не каза обаче къде е сътворен този сценарий и кой го спонсорира.

Другият извънредно тежък и граматичен скандал в същата нощ започна в голямата спортна зала “Арена Армеец”. Негопустимо е в София, столицата на България, хората, дошли с чувалите на гърба си, в които има протоколи с изборни резултати, да колабират от глад, напрежение, безсъние и възмущение. Да ги извозват с коли на Спешна помощ в “Пирогов” и другите болници. Това са активни граждани, протягащи десницата си на държавата, за да участват като длъжностни лица в изборния процес. Вместо да им бъде изказана служебна благодарност за положения от тях труд, те бяха наречени симулант и провокатори. Лютите слова бяха изречени от председателката на ОИК – София. Логично дойде и редът на вицепремиера г-н Дончев, който се сети чак тогава за нередностите в ЦИК, СИК, ОИК и Избирателния кодекс. Нима силен интелект като него за една година престой в реалната власт не е наясно с понятието превенция?! “Да, ама не” – казваше бай Петко Бочаров. Все пак г-н Дончев оповести, че изразходваната сума за изборите е била в размер на 50 милиона лева. Очевидно това са най-скъпо струващите местни избори, проведени в страната ни след т.нар. промяна. Друг е въпросът доколко рекордно изразходваните средства са оправдани пред “негово величество данъкоплатеца-избирател”.

Колкото до изстреляните гранати по автомобила на Алексей Петров в паузата

между двата тура на местния вот, нещата за специалистите криминалисти, антитерористи и разследващи журналисти са ясни. Те са единодушни в преценката си за него. Той никога не върши чисто криминални деяния и винаги в неговите действия има замесена политика. Така че и този път извършителите ще са неизвестни, мотивите с оглед опит за покушение наполовина ще са неясни и все от моя род “кърфишеци”. **Изглежда, по-важното е в центъра на София да се вееруското знаме на митинг на политическа партия “Амака” и да трещи повече от един гранатомет.** А това, че могат да загинат невинни хора в жилищните квартали, е друг проблем. Отговорните да ни пазят, “големи” хора смятат за виновен в случая “лошият материал”. Дали пък някой някъде в България се интересува от “добрия материал”? Има ли забрана от него да се произвеждат качествени ръководители в държавата?

Редно е да продължа с предходната фаза на изборния процес преди тези грозни сцени, гадени като пример за абсурден финал на местните избори в страна – член на ЕС. И тук нищо ново под родното небе. Слаба кампания в предизборния период и никакви дебати, особено преди балотажа. Вместо да говорят за истински наболените проблеми на хората, парламентарно представените партии се надгумваха коя е по-добра от другата такава. Забравяха да се борят с корупцията, с бедността, с битовата престъпност и най-вече с тежката демографска катастрофа. Естествено беше никой да не иска “да си връзва здрав пръст”. Да решаваши трудни проблеми, вместо да изкарваш лесни пари, със сигурност не е работа за народни избраници. И затова предпочитаха шаблона да обясняват за инфраструктурата, за обновяването на градската и селската среда. никой обаче не обясняваше как и защо те са се влошавали в периода на така наречения преход. Загатваха за недовършени проекти от техните предшественици по европейско финансиране и задължително обещаваха, че

ако тях ги изберем, ще крадат по-малко. Дума не обелваха за новите осем милиарда, които са на дневен ред да бъдат похарчени. И за това мераклиите за народни избраници достигнаха рекордната бройка от 42 хиляди. По този повод най-упоритите за материални облаги ще се явяват и на трети тур. Иначе твърдяха, че идват да ни спасяват и декларираха колко много обичат родния си град и родното си село. Оказаха се добри ученици на батковците си, които твърдяха колко много обичат България, за да влязат в парламента и след това да я забравят, без око да им мигне за тегобите на “електората”.

Стигнахме до най-съществената първа фаза от технологията на вече отшумяващите местни избори. **Тук в съображение идват въпросите: Кои бяха и как стана избора на кандидатите за кметове и общински съветници?** Как изглеждаха те на агитационните плакати и защо почти всеки един от тях си направи малко плакатче за предпочитанен вот? Отговорите сами следват въпросите. Госпожа Цеца Цачева обясни наблюденията си върху дълги листи от роднини, заявили се като кандидат-кметове и кандидати за общински съветници.

Чест прави на медиите за разкритията, които направиха, и смело осветиха криминалните типове и тия без дипломи. Всички тия юнаци, с помощта на своите лидери, спокойно се бяха наредили сред останалите кандидати. Също така медиите зорко бдяха и за тия, които направиха токунко-продажби на гласове. Медиите показаха и подробно отразяваха действията на прекрасните български студенти от НАТФИЗ, които с достойнство и често ни обнадеждиха, че няма да търпят недостойни прояви на “съркани” депутати. На тях ще разчитаме в бъдеще да правят своя правивлен избор на хората, които ще ни управляват и ще ни харчат парите.

Нека Бог да бъде с младите и честни граждани и да пази България!

Пишат ни

Честита Нова година

По случай Новата година
изпращам поздрав и сега,
на хубавата ни родина
и българите по света.

България ви поздравява
за Коледните светли дни,
и щастие ви пожелава
през светлите ни бъднини.

Бъдете здрави и щастливи,
духът ви смело да лети,
бъдете живи и красиви
със огнените си мечти.

Дванайсет хиляди години
живее българският род
и след големите победи
създал великия народ.

Желая Новата година
да бъде светла и добра,
над хубавата ни родина
да грее вечна светлина.

Честита Новата година
на българите по света,
да помнят майката родина
читателите на "Борба".

инж. Кирил Крумов

In memoriam

Помен

Изминаха 2 години от смъртта на г-н Крум Радев, който почина на 20 ноември 2013 г. в Чикаго – САЩ. Роден е в с. Бежанци, Ловешки окръг. Завършва гимназиалното си образование, а по-късно специализира като зъботехник. В България като ученик е член на Съюза на българските национални легиони. Преследван като такъв, той преминава нелегално границата с Турция, откъдето през 1967 г. емигрира в Канада. По-късно се прехвърля да живее в Чикаго, САЩ. Като добър националист става член на БНФ и касиер на организацията. Като зъботехник в Чикаго помага на сънародниците си според възможностите си. След сериозно заболяване той напуска земния живот. Останките му бяха пренесени в България и погребани в гроба на майка му. След 2 години от смъртта си той намери вече покой в родната земя, която много обичаше.

Вечна му памет!

Управителен съвет на БНФ, Инк.,
Чикаго, САЩ

70 години от осъдените на смърт от т.нар. комунистически народен съд политици и интелектуалци, убити от палачите си на 1 февруари 1945 г. (паметник на Софийските централни гробища)

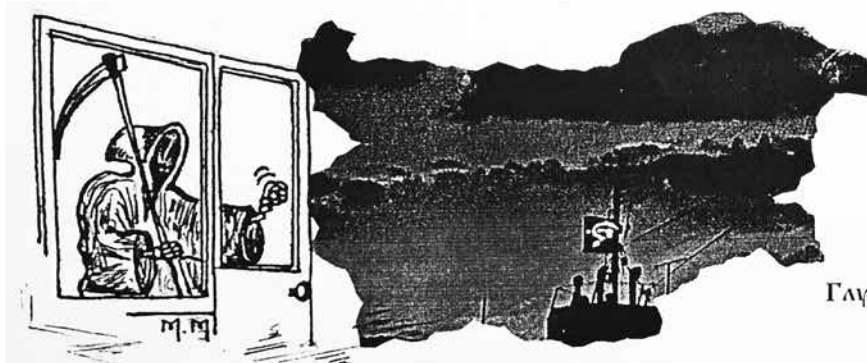
Скръбна вест

На 9 септември 2015 г. в Монтичело, Илиноис – САЩ, почина българският емигрант Милко Мушмов, роден на 3 ноември 1926 г. в Русе. Той завършва средно образование в 5-а Мъжка гимназия в София. В знак на протест на наложената комунистическа диктатура търси свободата навън и на 19 януари 1957 г. емигрира в САЩ със семейството си, където завършва с отличие Университета на Илиноис. Работи като инженер във физическата ядрена лаборатория на същия университет. Милко не забравя поробената си Родина и взема участие в борбата за освобождение на България от комунизма. Публикува редица статии в сп. „Борба“. Пише стихове и се налага с дарбата си на поет. Много от тях са намерили място в списанието. От съдържанието им личи тъгата по загубената Родина и мечтата му да я види свободна. До последния си миг той мисли за България и с мисълта за нея се пресели във вечността.

БНФ изказва съболезнования на съпругата му Елена и дъщеря му Антония. Тяхната загуба е и наша!
Поклон пред светлата му памет!

ЦУС на БНФ, Инк., Чикаго, САЩ

На Нея

“...Мълчи народътът!...
Глухо и страшно гърмят оковн.”
Хр. Ботевъ

* * *

Не ме съди във злочестата Си мъжа,
че Тебъ оставихъ във тежкитѣ Ти дни!
За съзлитѣ и нашата разлѣка
вина ни във менъ, ни във Себе си търси!...

Недей мисли, че мога да забравя
ржката, що се гаври съ Твойта плътъ,
ржка, що смъртъ и ужаси остави
по своя кървавъ, сатанински пѣтъ.

За менъ си Ти била и все ще вѣдешъ
тъй обична, тъй света и до днесъ;
Велика въ Свойтѣ мъжи ще превѣдешъ,
невинна – във Свойта поругана честь.

Далечъ отъ Тебъ, ведно съсъ Тебъ живѣя,
съсъ Твойтѣ волки, горести, тегла –
и съ тозъ копнежъ въ сърдцето ми, що тлѣе
по Твоя чаръ и дивна красота!...

Защото Ти въ очитѣ Си разливашъ
на езерото синия лазуръ
и образътъ Ти сѣкашъ се облива
съ омайващия пламъкъ на вожуръ!...

Дъхътъ на златожитнитѣ долини
ухае свежо въ Твоятѣ кѣдри –
и горскитѣ рѣвинени малини
сж Твойтѣ ѱстни – палещи искри...

* * *

Въ сърдцето ми мѣсто за другъ нѣма:
за Тебъ живѣя и зова деня,
когато пакъ щаставни ще сме двама –
РОДИНО МИЛА, БАЩИНА ЗЕМЯ!...

✦ Милко Мушмовъ –
Монтичело, Илиной, САЩ

ЧАСОВНИКЪТ

ЗА СПРАВЕДЛИВОТО

ВЪЗМЕЗДИЕ

ПОНЯКОГА

ЗАКЪСНЯВА,

НО ВРЕМЕТО МУ

ВИНАГИ

ИДВА!

БЪРБА®

ЗА НОВА БЪЛГАРИЯ

Въра
Сила
Суверенитетъ